

PARLEM DE CUINA

Pomes al forn amb canyella, vainilla i gíngebre

Seguint amb el fil que vàrem iniciar la setmana passada parlant del gíngebre, avui us deixo una nova recepta aromatitzada amb aquesta peculiar espècia.

Ingredients per a 4 persones:

4 pomes Granny Smith.
50 g de mantega
1 baina de vainilla
1 cullerada de canyella en pols
1 cullerada de gíngebre en pols
4 cullerades de sucre de canya
1 copa d'anís.
1 tassó de nata líquida.

Elaboració:

Netejarem les pomes i sense pelar-les les hi traurem el cor i les col·locarem dins una palangana de forn.

Seguidament obrirem la baina de vainilla per la meitat (per llarg) i amb l'ajuda d'un ganivet traurem tota la polpa de dintre, que la mesclarem amb els altres ingredients: gíngebre en pols, la canyella i el sucre de canya.

Repartirem aquesta mescla per sobre de les pomes, procurant que també n'entri a dintre. Posarem sobre cada poma una nou de mantega i ho regarem amb un ratxet d'anís.

Amb el forn ja calent, enforarem la fruita i la farem coure a uns 180°C uns 30 minuts (veurem que està quant la pell comenci a arruar-se o a desprendre's de la carn de la poma)

Deixarem refredar un poc (no ha d'esser freda, encara que també es poden consumir així) i les servirem amb un ratxet de nata líquida per sobre.

Podem variar aquesta recepta usant altres fruites segon la temporada: figues, albercocs, plàtans, etc.; sols hem de vigilar el temps de cocció en funció de la fruita usada. També podem donar-li el toc final amb un poc de xocolata de cobertura líquida.

Alguns apunts sobre el gíngebre.

Tradicionalment el gíngebre s'ha usat com a remei per a afeccions intestinals, ja que el seu consum estimula en pàncrees que a l'hora produeix uns enzims que ajuden a la

digestió.

També ajuda a prevenir el vòmits en cas de marejos durant els viatges, l'embaràs o els postoperatoris. També té altres usos terapèutics en casos com diarrea, refredats o sinusitis. També té propietats antiinflamatòries. A l'època mitjana era tant usat i apreciat com el pebre bo negre. També era habitual fer-ne confitura. Durant l'època de l'Imperi Romà, era un component essencial dins la cuina

El gíngebre a la cuina.

No s'han de consumir més de 2 grams diaris de gíngebre en pols ja que pot provocar gastritis.

El gíngebre el podem trobar:

- En pols utilitzat principalment a la rebosteria.
- Caramel·litzat, també usat a rebosteria
- En conserva en almívar o vinagre, ambdós tipus molt usats per al Sushi.
- Fresc, usat como espècia per a condiments ragòuts i aguisats.

Combina molt bé amb la canyella i la regalèssia. També es pot emprar mesclat amb formatge ratllat per a gratinar.

Que passeu bones festes, i ens veiem aquí mateix l'any que ve ...dintre de 7 dies.

Ens veiem a www.cuinant.com o al facebook, buscant el grup "Amics de www.cuinant.com". També podeu enviar les vostres consultes a parlemdecuina@hotmail.com

Juan A. Fernández

ESPAI PER A LA REFLEXIÓ

Pesonatges i "figures"

El segle XX i el XXI, ens ha regalat un bon grapat d'elements públics, sobretot dins l'àmbit polític que tenen un sentit de l'ètica, de la moral i dels valors ben especial. Per un altre costat, com a contrapunt també ens ha regalat personatges que han deixat el seu "superego", cosa que els altres no han fet, i han dedicat la seva vida a servir als altres, en principal als més dèbils i fràgils. N'he escrit moltes altres vegades tant d'un, com dels altres, i ara no em repetiré.

Hi ha figures en el ple sentit de la paraula i amb l'accepció de persona amb vàlua i considerada important. També hi ha figurotes que l'únic que passen és molta figurera. No són gaire intel·ligents, però si uns "trepas" i escaladors de llocs de poder significatius i no tindrien massa manies en vendre a sa mare a canvi d'assolir cotes de poder.

Aquesta breu introducció, ve arrel d'un fet que em va fer feua una petita reflexió sobre els poderosos quan es troben en un estat lamentable. Afegir, en primer lloc, que sóc totalment contrari a qualsevol mostra de violència contra qualsevol ésser humà, inclúsiu amb els que no els hi tinc cap mena de simpatia. Mai justificaria una acció violenta, en cap sentit, ja que consider que respondre violentament i encara no haver après a resoldre els conflictes d'una altra manera més intel·ligent, són passes enrere en el procés evolutiu de la humanitat. Dit això explico el fet.

El passat diumenge dia 12, mentre Berlusconi es passejava en un bany de multituds per Milà, una persona, ara diuen que amb tractament psiquiàtric, tot botant-se la protecció i els guarda espallles, li estampa a la cara una figureta escultura, del "Duomo" (així anomenen les seves catedrals o Seus a Itàlia?) a la cara. La imatge no em va fer cap gràcia. Ja he dit que no m'agrada gens la violència. Així i tot, vull deixar la meua pinzellada de sarcasme, i dir que em va astorar que a un individu com "El cavalleri" que té una cara de ciment armat, fos tan

senzill trencar-li.

La reacció de Berlusconi després de la sorpresa i l'aldarull, amb la cara plena de sang i abans d'entrar al cotxe, mentre els escoltes intentaven arregar al que li havia pegat, vaig veure una mirada furiosa, d'aquelles que fan por, i vaig sentir que en aquells moments Berlusconi si hagués pogut, s'hauria pres la justícia per les seves mans i hauria estossinat al seu agressor. Berlusconi és un figura, que no m'agrada gaire la seva energia, malgrat he de reconèixer que és primer ministre de la república italiana, i si ho és, és, perquè ha estat triat per les urnes democràticament.

La seva imatge, cada cop que l'he vista, em porta a la memòria el fascio de Mussolini, simplement és una percepció.

La seva carrera com al principal empresari de mitjans de comunicació, tant escrits com audiovisuals, han estat els seus trampolins per arribar al poder, malgrat tingui un grapat de causes judicials pendents (no sé el que pensaven els italians quan el votaren, però diuen que cada poble té el govern que es mereix). Dels seus problemes en la justícia en xerraré més endavant.

Sempre m'he imaginat a Berlusconi amb l'uniforme de les joventuts feixistes italianes. Calçons i camisa blava, i la corretjada de cuir negre, amb una pistolera al costat del mateix color; caminant a pas de marxa. Ell com a cap i de tant en tant saludant a un superior, amb un gir de coll sec i marcial i el braç aixecat amb la mà estesa. Ja dic que són percepcions.

És curiós com moltes altres persones, inclúsiu sense cap tipus de coneixença física per part meua, les situo dins d'un espai, temps, professió, ofici, o època.

Una altra percepció de Berlusconi és que sembla que té una retirada al fundador de la Falange Espanyola José Antonio Primo de Rivera, malgrat a ell no me l'imagin uniformat sinó amb vestimenta civil de l'època. El cavalleri, malgrat ell s'ha muntat un bon circ, sembla

que darrerament i amb total respecte, li han crescut els nanets. El tribunal constitucional Italià, va considerar que la llei que s'havia muntat, que li atorgava la immunitat, és inconstitucional. Com és clar Berlusconi acusa al tribunal de ser d'esquerres, de conspiració contra la seva persona; a què vos sona això. Quan algú pertanyent a la dreta se li tomben les coses, el discurs és el mateix: Confabulació, conspiració, o contubernio judeo-masónico y marxista, con emprava el generalísimo.

Retornem a la figura copejada del primer ministre italià, ja té una sentència on se l'acusa de corrupció, també una altra causa on se l'considera corresponsable de subornar a un advocat anglès David Mills, a canvi del fals testimoni a dues causes, on Berlusconi fou absolt.

També un advocat seu Cesar Previti, fou condemnat per haver subornat un dels jutges. Per afegit un mafiós empenedit, Gaspere Spatuzza, amb desenes de crims a les espallles, les seves declaracions, causen dubtes sobre Berlusconi i la fiscalia obrí una investigació, tot això en un judici contra Dell'ultri estret col·laborador del cavalleri i acusat de participació externa en associació mafiosa, per una causa que porta el jutge Antonio Ingraia. Enteneu com el personatge no té tara. I és bastant sucós escriure sobre les seves mogudes. A més afegir que "Qui sembla vents, recull tempestes". I aquestes poden esclatar de la manera més impensada. Ho deix aquí. Com aquest article serà publicat la segona festa de Nadal, aprofit per desitjar-vos que gaudiu d'unes festes dels del màxim de consciència del que són, amb la família i els amics i deixeu estar un lloc al sentit consumista de les mateixes que han pretès vendre'ns.

Josep Bonnin

